Lietas Nr. 129102915
Lietas arhīva Nr. 1-0164-16/15

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
2016.gada 22.novembrī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese Dagnija Bērziņa 2016.gada 8.novembrī Rīgā, Lomonosova ielā 10 rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu SIA „PATELLO" (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) sūdzībā par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka (turpmāk tekstā - iestāde) 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr. 22.11./L-39047.

Aprakstošā daļa

Ar VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2015.gada 28.aprīļa lēmumu Nr. NK023402, SIA „PATELLO" tika saukta pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 159.^{7} panta 3.daļas un 156.^{1} panta 2.daļas un sodīta ar naudas sodu 3112,50 EUR apmērā.

Iesniedzēja pārsūdzēja VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2015.gada 28.aprīļa lēmumu Nr. NK023402, VID ģenerāldirektorei.

Ar VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.11/L-39047 sūdzība tika noraidīta, savukārt amatpersonas 2014.gada 28.aprīļa lēmums Nr. NK023402 atstāts negrozīts.

2015.gada 26.oktobrī tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.11/L-39047.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 2.decembra lēmumu nolemts ierosināt tiesvedību un izskatīt lietu rakstveida procesā.

Sūdzības iesniedzēja sūdzībā norāda, ka apstrīd iestādes lēmumu šādu apstākļu dēļ.

Iesniedzēja norāda, ka no administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā nevar saprast, kā izpaudās sabiedrības pārkāpums, jo protokolā fiksēts tikai konstatējums, ka sabiedrība tiesiski atdeva 9 atsevišķus skaidrās naudas aizdevumus par kopējo summu 20 750 EUR, un izteikts apgalvojums, ka ar to netika ievēroti skaidrā naudā veikto darījumu ierobežojumi, kuri protokolā nav norādīti, bet izteikts piedāvājums tos meklēt likuma "Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmajā daļā.

Iesniedzēja norāda, ka konkrētajā lietā, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu, VID amatpersona nav ievērojusi Latvijas APK 248.panta pirmās daļas prasības, jo protokolā norādīts tikai vairāku aizdevumu izsniegšanas fakts, un, neaprakstot pārkāpuma objektīvās puses pazīmes, t.i., nesniedzot sabiedrības prettiesiskās rīcības aprakstu, neatspoguļojot, kādā veidā SIA pārkāpa skaidrā naudā veikto darījumu ierobežojumus, tieši kādus un kurā no darījumiem, izdarīts secinājums, ka SIA ir izdarījusi Latvijas APK 159.^{7}panta trešajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

SIA „PATELLO" sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās pārkāpuma faktiskās pazīmes neatbilst Latvijas APK 159.^{7}panta trešajā daļā paredzētā konkrētā administratīvā pārkāpuma sastāva pazīmēm, jo neatklāj pārkāpuma būtību un liedz pie administratīvās atbildības sauktajai personai īstenot tiesības uz aizstāvību.

Ņemot vērā to, ka administratīvā pārkāpuma protokols nesatur informāciju par SIA „PATELLO" pret tiesiskajām darbībām (pārkāpuma objektīvās puses izpausmes), protokols jāatzīst par nederīgu procesuālo dokumentu, uz kura pamata lemt par personas vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā nav iespējams.

Šādos apstākļos sabiedrības atzīšana par vainīgu Latvijas APK 159.^{7} panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un soda noteikšana ir nepamatota.

Iesniedzēja norāda, ka pārbaudot iestādes lēmumu, konstatējams, ka tajā konstatēti citi administratīvā pārkāpuma faktiskie apstākļi, kas būtiski atšķiras no administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētajiem apstākļiem, proti, lēmumā konstatēts, ka 5 aizņēmuma līgumi atzīstami par vienu darījumu, līdz ar to visu līgumu rezultātā nodotie naudas līdzekļi 20750 EUR apmērā uzskatāmi par iegūtiem viena darījuma rezultātā. Aprakstot savā lēmumā SIA „PATELLO" pārkāpumu, iestāde konkrēti nav norādījusi, ka SIA pārkāpa likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmo daļu, kurā noteikts, ka nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 7200 euru (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās), un atzina, ka SIA „ PATELLO" darbības kvalificējamas atbilstoši Latvijas APK 159.^{7}panta trešajai daļai. Bez tam Lēmumā un protokola ir konstatēti dažādi faktiskie apstākļi, tā protokola noradīts, ka aizņēmumi atgriežami dažādam fiziskajam personām, bet lēmuma ir noradīts, ka tie ir /pers. A/ atdodami aizņēmumi, līdz ar to nav skaidrs, no kādiem faktiskiem apstākļiem ir vadījis VID saucot personu pie administratīvas atbildības. Lēmuma nekur nav analizēts mūsuprāt ārkārtīgi svarīgs jautājums, ka naudas līdzekļi tika izsniegti vairākām fiziskajam personām, kredīta atdošanai. Līdz ar ko tika pārkāpts objektīvas izmeklēšanas princips un pamatojuma princips.

Administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas robežas nosaka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītās ziņas. Izskatot lietu pēc būtības, institūcija, iestāde un tiesa protokolā norādīto apjomu paplašināt nav tiesīga, jo ar to tiks pārkāptas pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības uz aizstāvību.

Attiecībā uz sabiedrību sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā sniegtais administratīvā pārkāpuma apraksts nesatur Latvijas APK 159.^{7}panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma būtību. Taču iestāde sava lēmuma aprakstošajā daļā administratīvā pārkāpuma būtības aprakstu ir sniegusi, turklāt operējot ar tādiem lietas faktiskiem apstākļiem, kuri būtiski atšķiras no administratīvā pārkāpuma protokolā minētajiem apstākļiem un sniedzot veikto aizņēmumu atšķirīgu vērtējumu (viens vai vairāki darījumi, aizdevumu atdošana paredzēta /pers. A/ vai citām personām, lēmumā arī ir noradīts, ka vēlāk iesniegtie dokumenti netika vērtēti, nepaskaidrojot iemeslus).

Šāda iestādes rīcība, sodot sabiedrību par darbībām, kuras nav fiksētas administratīvā pārkāpuma protokolā, pārkāpa sabiedrības tiesības uz aizstāvību. Atzīstams k a lēmumu, ar kuru persona sodīta par darbībām, kuras nav aprakstītas administratīvā pārkāpuma protokolā, no procesuālā viedokļa nav pamata atzīt par tiesisku un pamatotu, tāpēc tas ir atceļams.

Ņemot vērā iepriekš minēto iesniedzēja lūdz tiesu atcelt Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr. 22.11./L-39047.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi sūdzības pamatojumu, pārsūdzētā iestādes lēmuma motivāciju, atzīst, ka VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmums Nr. 22.11./L-39047 ir likumīgs un pamatots, savukārt SIA „PATELLO" iesniegtā sūdzība ir noraidāma.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 4.punktu, rajona (pilsētas) tiesai, izskatot sūdzību vai protestu administratīvajā pārkāpumu lietā, un, taisot spriedumu ir tiesības grozīt soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289.^{12} panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;
2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;
3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;
4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 289. ^{13} panta septītā daļa noteic, ka, tiesa, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008.gada 2.oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22.punktu) norādījumiem, kur Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet, ka tiesas pienākums ir argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuras iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004.gada 23.novembraspriedumu lietā Nr. SKA-216/2004 8.punktu; 2005.gada 22.novembra spriedumu lietā Nr. SKA-378/2005 12.punktu).*

Savukārt Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcija (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Tiesa atzīst, ka ar iestādes lēmumu ir izvērtēti lietā esošie pierādījumi, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu atbilstoši Latvijas APK prasībām.

Tiesa secina, ka SIA „PATELLO" sūdzībā tiesai ir ietverti tie paši argumenti, kas bija norādīti sūdzībā iestādei par sākotnējo lēmumu. Iestāde, izskatot lietu pēc būtības, ir izvērtējusi izdarīto pārkāpumu, lietā esošos pierādījumus un no tiem izrietošos loģiskos secinājumus par sūdzībā norādītajiem argumentiem un iebildumiem.

No lietas materiāliem izriet, ka uzsākot tematisko pārbaudi pakalpojuma sniegšanas vietā, netika uzrādīta elektroniskā kases aparāta EURO 2000L, šasijas Nr. AIA004455 tehniskā pase.

No lietas materiāliem izriet, ka tematiskajā pārbaudē konstatēts, ka naudas līdzekļu inventarizācijā konstatēts iztrūkums 1,50 EUR, jo esošā naudas kopsumma EKA naudas kastē 190,50 EUR neatbilst kontroles finanšu pārskatā pārbaudes brīdī (turpmāk - X pārskatā) norādītajai skaidrās naudas summai pārskata izdrukas brīdī 189 EUR.

EKA žurnālā nav veikti ieraksti par dienas ieņēmumiem 2015.gada 9.februārī (dienas (perioda) finanšu pārskats (turpmāk - Z pārskats) nebija ielīmēts un veikti ieraksti), kā arī no 2015.gada 18.janvāra līdz 8.februārim EKA žurnālā nav aizpildīta aile „Paraksts, tā atšifrējums".

No lietas materiāliem izriet, ka pārbaudei uzrādītajās EKA EURO 2000L, šasijas numurs AIA004455, kontrollentēs no 2014.gada 19.decembra līdz 2015.gada 11.februārim informācija nav saglabājusies noturīgā veidā - atsevišķās dienās nav iespējams nolasīt datumu, Grand Total summas, darījumu kopsummas u.c. informāciju.

SIA „PATELLO", nenodrošinot EKA tehniskās pases atrašanos pakalpojumu sniegšanas vietā, EKA žurnāla aizpildīšanu atbilstoši normatīvo aktu prasībām un nenodrošinot EKA naudas kastē esošās naudas summas atbilstību X pārskatā norādītajai summai, kā arī veicot EKA kontrollenšu izdrukāšanu tehniski noturīgā veidā, ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas APK 156.^{1} panta otrajā daļā.

SIA „PATELLO" izdarītais administratīvais pārkāpums saistīts ar valsts budžetā paredzēto nodokļu aprēķināšanu un maksāšanu, kas būtiski var skart valsts un sabiedrības kopējās intereses sagaidīt, ka valsts budžeta ieņēmumi tiek kontrolēti un šādā veidā tiek nodrošinātas sabiedrības intereses, ka valsts saņems tai pienākošos nodokļu maksājumus un šādam pārkāpumam nav tikai formāls raksturs.

Izvērtējot lietā konstatētos apstākļus, nav pamata piemērot Latvijas APK 21.pantā paredzēto iespēju atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības, jo SIA „PATELLO" izdarīto administratīvo pārkāpumu nevar uzskatīt par maznozīmīgu.

Bez tam, no lietas materiāliem izriet, ka VID telpās turpinot SIA „PATELLO" tematisko pārbaudi, no SIA „PATELLO" uzrādītajiem grāmatvedības attaisnojuma dokumentiem konstatēts, ka starp SIA „PATELLO" (aizņēmējs) un /pers. A/ (aizdevējs) 2012.gada 21.augustā noslēgts aizdevuma līgums, saskaņā ar kuru aizdevējs piešķīra aizņēmējam aizdevumu 25 000 LVL. Savukārt SIA „PATELLO" laikā no 2014.gada 28.augusta līdz 19.decembrim no komercsabiedrības kases veica aizdevuma atmaksu /pers. A/ skaidrā naudā 20 750 EUR.

Minēto apliecina SIA „PATELLO" kases grāmatā veiktie ieraksti un noformētie kases izdevuma orderi, kuru pamatojumā norādīts - aizdevuma atdošana pēc līguma un saņēmēja /pers. A/:

1. 2014.gada 28.augusta kases izdevumu orderis Nr.EUR02-18 par summu 6950 EUR;
2. 2014.gada 30.septembra kases izdevumu orderis Nr.EUR02-21 par summu 1800 EUR;
3. 2014.gada 31.oktobra kases izdevumu orderis Nr.EUR02-24 par summu 4000 EUR;
4. 2014.gada 28.novembra kases izdevumu orderis Nr.EUR02-27 par summu 7800 EUR;
5. 2014.gada 19.decembra kases izdevumu orderis Nr.EUR02-29 par summu 200 EUR.

Iestāde pareizi konstatēja, ka konkrētajā gadījumā laika periodā no 2014.gada 28.augusta līdz 19.decembrim SIA „PATELLO" ir veikusi aizdevuma atmaksu /pers. A/ skaidrā naudā par summu 20 750 EUR, līdz ar to SIA „PATELLO" ir veikusi skaidrās naudas darījumu, kas pārsniedz 7200 EUR.

Atbilstoši likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā noteiktajam, ka nodokļu maksātājiem, izņemot fiziskās personas, kuras nav individuālie komersanti, nav atļauts veikt skaidrā naudā darījumus, kuru summa pārsniedz 7200 euro (neatkarīgi no tā, vai darījums notiek vienā operācijā vai vairākās operācijās).

No minētās tiesību normas izriet, ka likumdevēja mērķis ar konkrēto normu ir bijis ietvert arī tādus darījumus, kur visa samaksa netiek veikta vienlaicīgi, bet vairākos maksājumos, kā arī izslēgt iespēju, ka notiek mākslīga darījuma summas sadalīšana.

Tiesa atzīst, ka SIA „PATELLO" ir pārkāpusi likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmās daļas otrajā teikumā paredzēto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu, līdz ar to ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas APK 159.^{7} panta trešajā daļā.

Likumdevēja mērķis, pieņemot konkrēto normu, ir bijis ar to regulēt arī tādus darījumus, kuros visa samaksa netiek veikta vienā, bet vairākos maksājumos, kā arī izslēgt iespēju, ka notiek mākslīga darījuma summas sadalīšana vairākās operācijās, tādējādi apejot likumā paredzēto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu.

Konkrētajā gadījumā ar nelielu starplaiku noslēgtajos aizdevuma līgumos sakrīt darījuma būtiskās sastāvdaļas - darījuma priekšmets un darījuma dalībnieki, bet atšķiras tikai aizdevuma apmērs, tad likuma „Par nodokļiem un nodevām" izpratnē minētie /pers. A/ izsniegtie aizdevumi SIA „PATELLO" uzskatāmi par vienu aizdevuma tiesisko attiecību nodibināšanas darījumu, kas veikts vairākās norēķinu operācijās.

Tiesa atzīst, ka SIA „PATELLO" argumentu, ka katra /pers. A/ veiktā aizdevuma SIA „ PATELLO" izsniegšanas operācija būtu jāvērtē kā atsevišķs darījums, noraidu kā nematots, jo tas būtu pretrunā nodibinātās saistības būtībai (starp /pers. A/ un SIA „PATELLO" ir izveidojušās aizdevuma saistības 20750,00 EUR apmērā). Tāpat to neietekmē noformēto aizdevuma līgumu skaits (kā lietā konstatēts - tie ir bijuši pieci, katrs par atsevišķo aizdevuma izsniegšanas operāciju), jo aizdevuma tiesisko attiecību būtība nav atkarīga no līgumu skaita, bet gan no izveidotās saistības būtības, kuru raksturo saņemtā aizdevuma summa, par kuru ir izveidojies atmaksas pienākums

Tiesa atzīst, ka „PATELLO" varēja izvairīties no pārkāpuma, konkrēto aizdevuma tiesisko attiecību nodibināšanas darījumu veicot bezskaidrā naudā, izmantojot bankas norēķinu kontu.

Konkrētajā gadījumā piemērojamā tiesību norma, proti, Latvijas APK 159.^{7} panta trešā daļa, ir imperatīva tiesību norma, saskaņā ar kuru amatpersonai nav piešķirta rīcības brīvība nepieņemt konkrētu lēmumu par administratīvā naudas soda piemērošanu, ja nodokļu maksātājs ir pārkāpis likuma „Par nodokļiem un nodevām" 30.panta pirmajā daļā noteikto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu. Konkrētā tiesību norma paredz administratīvā naudas soda piemērošanu 15% apmērā no neatļautā apmērā skaidrā naudā veiktā darījuma summas. Tātad likumdevējs jau pieņemot konkrēto normu ir izvērtējis sabiedrības un atsevišķas personas tiesiskās intereses, paredzot konkrēti noteiktu administratīvā naudas soda apmēru, kas atkarīgs tieši no neatļautā apmērā skaidrā naudā veiktā darījuma summas.

No minētā secināms, ka „PATELLO", neievērojot skaidras naudas lietošanas ierobežojumu (skaidrā naudā veicot darījumu, kuru summa pārsniedz 7 200 EUR), ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru administratīvā atbildība ir paredzēta Latvijas APK 159.^{7} panta trešajā daļā. Vienlaikus lietā nav konstatējami apstākļi, kāpēc „PATELLO" konkrēto tiesisko attiecību nodibināšanas darījumus (aizdevuma saņemšanu) nebūtu varējusi veikt bezskaidrā naudā.

Izvērtējot lietas materiālus, konstatējams, ka SIA „PATELLO" konkrētā izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturs un būtība neļauj to uzskatīt par maznozīmīgu, jo, neievērojot normatīvajos aktos noteikto ierobežojumu attiecībā uz skaidras naudas lietošanu, palielinās iespējas Latvijas Republikas finanšu sistēmu izmantot noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, kas apdraud valsts intereses un šāds pārkāpums ir uzskatāms par būtisku valsts un sabiedrības interešu aizskārumu.

Tātad, tiesas ieskatā, arī skaidras naudas darījumi, kas veikti dažādos mēnešos, bet ar vienotu mērķi, nodokļu likumdošanas izpratnē konkrētajās tiesiskajās attiecībās, par kuru iestājās administratīvā atbildība saskaņā ar Latvijas APK 159.^{7} panta trešo daļu, pamatā ir vērtējami kā viens darījums, ja tikai uz konkrēto darījumu atšķirību un to gadījuma raksturu, proti, savstarpējās saistības trūkumu nenorāda īpaši apstākļi.

Turklāt, attiecībā uz līdzīgiem gadījumiem ir izveidojusies stabila tiesu prakse (sk., piemēram, Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 10.oktobra spriedumu lietā Nr. 142249011 (lietvedības nr. 104AA-177-12/5), Rīgas apgabaltiesas 2012.gada 9.oktobra spriedumu lietā Nr.A420806810 (lietvedības Nr. 104AA-0232-12/32), Kurzemes apgabaltiesas 2012.gada 17.septembra spriedumu lietā Nr. 136013212 (lietvedības Nr. 102AA-0041-12/14)).

Līdz ar to tiesa atzīst, ka VID pareizi konstatējis Latvijas APK 159.^{7} panta trešās daļas pārkāpumu SIA „PATELLO" rīcībā, kā arī SIA „PATELLO" vainu pārkāpumu izdarīšanā.

Likumdevējs, pieņemot konkrēto tiesību normu, ir vēlējies ar to regulēt arī tādus darījumus, kuri notiek ilgstošā periodā un kuros visa samaksa netiek veikta vienā, bet vairākos maksājumos, kā arī izslēgt iespēju, ka notiek mākslīga darījuma summas sadalīšana vairākās operācijās, tādējādi apejot likumā paredzēto skaidras naudas lietošanas ierobežojumu.

Tiesa atzīst, ka iestāde ir pareizi novērtējusi lietas apstākļus un „PATELLO" pamatoti saukta pie administratīvās atbildības un sodīta pēc Latvijas APK 159.^{7} panta trešās daļas un ka sods piemērots atbilstoši likumā noteiktajā soda sankcijai, kas ir konstanta, proti, 15 procentu apmērā no darījuma summas.

Tiesa atzīst, ka, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka lēmumā pilnīgi un vispusīgi izvērtēti visi lietā esošie pierādījumi, ka sods par izdarītajiem pārkāpumiem uzlikts pareizi, ievērojot soda uzlikšanas principus.

Tiesa nekonstatē Latvijas APK 248.panta pārkāpumus administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanā.

Tas apstāklis, ka iesniedzējai ir cits viedoklis, nenozīmē, ka pārkāpums nav noticis. Faktisko apstākļu vērtēšana un pārkāpuma fiksēšana nav iesniedzējas kompetencē.

Pieņemot SIA „PATELLO" sūdzību, ierosinot un izskatot lietu pēc būtības, ir ievērotas iesniedzēja Satversmes 92. pantā garantētās tiesības

uz savu tiesību un likumisko interešu aizstāvību taisnīgā tiesā. Netiek pārkāpta arī iesniedzējas nevainības prezumpcija, jo, tiesas ieskatā, sūdzības iesniedzējas vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta, bet sūdzība un tajā minētie apgalvojumi nav pamatoti.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmums Nr.22.11/L-39047 ir likumīgs un pamatots un SIA „PATELLO" sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz augstākminēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 32.pantu, 237.pantu, 243.pantu, 244.pantu, 275.pantu, 286.pantu, 289.^{2} pantu, 289.^{6}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} pantu 5.daļu, 289.^{17}pantu, 289.^{18}pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt SIA „PATELLO", reģistrācijas numurs 40003349755, sūdzību par VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.11/L-39047.

Atstāt negrozītu VID ģenerāldirektores p.i. K.Čerņecka 2015.gada 28.septembra lēmumu Nr.22.11/L-39047, ar kuru atstāts spēkā VID Nodokļu kontroles pārvaldes Juridiskās daļas Otrās administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas nodaļas vadītājas A.Kites 2015.gada 28.aprīļa lēmums Nr. NK032402.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams tiesas kancelejā no 2016.gada 22.novembra.

Tiesnese: (personiskais paraksts) Dagnija Bērziņa